

Gerard de Ruijter

VAN VAN BINNEN KOMEND ONHEIL EN ANDERE GENEUGTEN

ISBN 9789463985307

© 2016/2022 G.J.J. de Ruijter

Omslag: Adam en Eva 16-eeuwse prent, schoongemaakt, opgeleukt.

Titelpagina: Venus van Willensdorf, "godin" van de vruchtbaarheid(♀) 23000 v.Chr.

Gerard de Ruijter

VAN
VAN BINNEN KOMEND ONHEIL
EN ANDERE GENEUGTEN

*Ik ben muziek,
zei zij, muziek..*

I

Zijn ouders waren nog van de generatie van algemene armoede. Thuis, in dorp en stad en in de wereld. Een wereld vol incest en geweld.

Geen omstandigheid heeft groter invloed op de geest en de algemene moraal dan massale armoede en het ervaren van ongelijkheid.

Dat is niet zozeer omdat mensen beter zouden worden van rijkdom of van meer gelijkheid, maar die maken moraal gemakkelijker.

Wie rijker of gelijkjer is, hoeft minder op te geven voor zijn fatsoen. Kan wellicht zijn voortbestaan kopen en zodoende een voorbeeld lijken voor wie minder gezegend is.

Maar dat beperkt hun woede niet. Zeker niet in de steden, waar in sombere krochten de woede regeert. En angst. Tomeloze angst.

En altijd loert de slang...

II

In slechte tijden en streken krijgen priesters en zieners macht. Zij bemoedigen de mensen en bedekken hun wonden met zoet zalvend gelijk.

Gestild verlangen. Gestild door de suggestie van meer. Het meer der uitverkorenen, dat nu reeds is of ooit zal komen. Dat leeft in je hart. Iedereen moet het weten: hierna, hierna wordt alles beter.

Wellicht is het slechts een onhandige poging tot bezwering. De bezwering van de natuurwet. De wet van de onstuitbare nietsontziende scheppingsdrang die de stof regeert. Het geweld daarvan gericht of begrensd. Zoveel mogelijk buiten gesloten. Nabije risico's min of meer bezworen. Het doel lijkt binnen handbereik.

De suggestie van ooit anders rijk te zijn. Rijker en gelijk. Geloof en uitverkiezing als conditie voor overleven. Voor wie dat zonder geld of gelijkheid moet doen.

Maar de geest is gefleest, de uitkomst ongewis.

En altijd loert de slang...

III

En de hunkering blijft. Hunkering is eeuwigheid. Leven is daaruit gemaakt. Wij zijn uit hunkering geboren en leven totdat ze ons heeft opgebruikt.

Het verlangen slaapt, maar is niet gestild. Verlangen naar vrede naar vereniging. Naar echte vrede. Stilte in je hart. Stilte die niet van hier is. Niet van hier, niet van nu. Stilte die is zoals muziek, waarvan de laatste noot blijft hangen.

De belofte beteugelt zodoende slechts voorwaardelijk de drang. Tot ze alsnog uitbreekt. Scheppingsdrang in zijn tegendeel verkeert. In blinde woede, zelfdestructie, beeldenstorm. Al of niet levende beelden. STORM.

Maar de meeste tijd klopt toch vol verwachting het hart. Totdat het stilltjes opgeeft en de ziel vervluchtigt in zijn droom. Leven plaats maakt voor hernieuwde drift in andere lijven. Armzalig is de oogst der goden! Alles is betrekkelijkheid. Niets is definitief.

Zo was het altijd. De hunkering blijft. Hunkering is eeuwigheid. Ze hangt als mist boven het veld. Het is de hunkering van de stof om weer god te zijn en halverwege lijkt het mislukt. Oh, de sluimerende woede van het ongestild verlangen.

Moraal geldt vooral voor wie dat voordeel brengt. Zodra dat niet meer merkbaar is, neemt de scheppingsdrang, neemt het overleven de overhand, breekt drift zijn baan.

En altijd loert de slang...

Conditio humana

*ongezegd en
ongeweten de levens die
ons voorafgingen waaruit wij
voortkwamen op wier schouders wij*

staan

*de pijn van hun onbezonnen daden hangt
als mist boven het veld, verzadigd
van het langzaam gif van
voorwaardelijke
trouw.*

*zo wegende weegt het op later leven als een
verstikkende deken verstikkende
het vrij bewegen,
waarvan wij
droomden zo droomden.
waarvan wij droomden dat het het onze was.*